

www.kfar.org.il

עיתון המועצה המקומית כפר שמריהו / מאי 2006

כפר

מה בגיליון

- עמ' 2:**
  - ברכות
  - יזכור
- עמ' 3:**
  - יזכור
- עמ' 4:**
  - יזכור
- עמ' 5:**
  - יזכור
  - מתקומה לשגשוג
- עמ' 6:**
  - מתקומה לשגשוג
  - חינוך
- עמ' 7:**
  - חינוך
  - עובד מצטיין
  - עידכונים -
  - אגודת ספורט
- עמ' 8:**
  - מועדון+
  - תנחומים

מגש הכסף / נתן אלתרמן

והארץ תשקום, עין שמים אודמת
 תעמעם לאימה על גבולות עשנים.
 ואומה תעמוד קרועת לב אך נושמת
 לקבל את הנס האחד אין שני.
 היא למקם תיכון. היא תקום למול סהר
 ועמדה, מרם-יום, עומה חג ואימה.
 אז מנגד יצאו נערה ונער
 ואמא אמי יצעדו הם אל מול האומה.
 לובשי חול וחגור, וכבדי נעלים
 בנתיב יעלו הם הלוך והחרש.
 לא החליפו בגדם, לא מהו עוד במים
 את עקבות יום-הפרך וליל קו האש.
 עייפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע,
 ונומפים מללי נעורים עבריים
 דום השנים יגשו, ועמדו לבלי נוע.
 ואין אות אס חיים הם או אס ירויים.
 אז תשאל האומה, שטופת דמע וקסם,
 ואמרה: מי אתם? והשנים שוקטים,
 יענו לה: אנחנו מגש הכסף
 שעליו לך נתנה מדינת היהודים,
 כך ויאמרו ונפלו לרגלה עומפי צל,
 והשאר יסופר בתולדות ישראל.

- שלום (הרברט) אוברלנדר
  - הנס בייט
  - פטר עזרא האזה
  - רפאל נתן
  - בצלאל (צלי) קדרי
  - יוחנן שטראוס
  - אהרון (ארנו) שירן
  - משה הימלפרב
  - אהרון רוני ביצ'ר
  - יורם פורטנוב
  - נחום רומן
  - אילן בנין
  - דן גילת
  - יוסף (יוסי, ג'ו) גרסיאני
  - שאול (שוליק) מילר
  - ירון (מיקו) שלו-המבורגר
- יהי זכרם ברוך**

חברי המועצה המקומית כפר שמריהו
 ועובדיה, מזכרים את תושבי הכפר
 בזרכת חג מצואות שנה זכור.
 דרור אלוני
 ראש המועצה המקומית כפר שמריהו

לתושבי מושב רשפון

שלוח זר ברכות לרגל שנת השבעים.
 מאחלים שנים רבות של שגשוג ופריחה והמשך השותפות
 הנפלאה בחינוך, בתרבות ובספורט.
 דרור אלוני
 ראש המועצה המקומית כפר שמריהו, בשם חברי המועצה והתושבים

אירועים קהילתיים: יום הזיכרון ויום העצמאות

עצרת זיכרון מרכזית לחללי מערכות ישראל
 תתקיים ביום ב' ג' באייר תשס"ו, 1 במאי 2006, בשעה 20:00,
 ברחבת האנדרטה, רח הנוטע

ערב שירי זיכרון
 בהשתתפות חבורת הזמר 'תושבי הכפר' תתקיים בערב יום הזיכרון
 ביום ב', ג' באייר תשס"ו, 1 במאי 2006 בשעה 21:00
 באודיטוריום וייל.
 הכניסה עם הזמנות אותן ניתן לקבל ללא תשלום במשרדי המועצה
 ובקופת האודיטוריום.

טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל
 בהשתתפות תלמידי ביה"ס המשותף כפר שמריהו רשפון
 יתקיים ביום ג', ד' באייר תשס"ו, 2 במאי 2006 בשעה 10:15 בביה"ס

**טקס אזכרה רשמי לחללי מערכות ישראל הקבורים בחלקה
 הצבאית בכפר שמריהו**
 יתקיימו ביום ג', ד' באייר תשס"ו, 2 במאי 2006 בשעה 11:00
 בחלקה הצבאית בבית העלמין בכפר שמריהו

מסיבת עצמאות לשנת ה - 58 למדינת ישראל
 הפנינג, אטרקציות, זיקוקי דינור
 תתקיים ביום ג', ד' באייר תשס"ו, 2 במאי 2006 בשעה 20:15,
 בבריכת השחייה בכפר שמריהו.

דרור ונאוה אלוני מזמינים את תושבי הכפר, לרגל חג העצמאות, לקבלת
 פנים בביתם, דרך השדות 71, ביום רביעי 3.5.06 בין השעות 17:00-19:00
 גם הילדים מוזמנים.

לקראת יום העצמאות, התושבים מתבקשים לקשט בתיהם בדגלים.
 אנו מבקשים מבעלי הכלבים להשאירם בביתם על מנת שלא יפריעו את
 קדושת המעמד ומהלך הטכסים.

**האירועים יתחילו בדיוק בשעה היעודה.
 אנא הקדימו להגיע!**

"בכפר"

עיתון המועצה המקומית כפר שמריהו

עורכת: מיכל פוני

דוא"ל: michalponey@bezeqint.net

עיצוב והפקה: ליתם תקשורת תדמיתית, 03-6045444

צילומים: מאיר פרינדליך, אירית איתני

חומר לעיתון ניתן להעביר למשרדי המועצה

פקס: 09-9505385, אוקן היסוד 13, מיקוד 46910

אתר האינטרנט: www.kfar.org.il

דואר אלקטרוני: lishka@kfar.org.il

58

58 שנה לעצמאות ישראל

תושבי כפר שמריהו, חברים יקרים,

רעמי תותחים ותאורת זרחן מילאו את האוויר, אך דיווחי ממשלת ישראל ודובר צה"ל היו אחרים והציגו מצג של שליטה במצב והצלחה בשדה הקרב. רק כעבור מספר ימים התבהרה התמונה העגומה, ובצד הודעות על חברים, שנפלו בשדות הקרב, למדנו על גודל הכישלון בהיערכות למערכה. בעקבות מלחמה יום הכיפורים, מדינת ישראל הייתה אמורה להפיק לקחים בתחום המדינאות, בתחום הצבאי ובתחום הנורמטיבי. הייתי מבקש לציין את אלה הנראים לי חשובים במיוחד בחיי היום יום: **מקצוענות ויסודיות** - בכל דרג ובכל עמדה, על כל נושא תפקיד ללמוד היטב את תפקידו ואת תחום אחריותו ולוודא בקיאות, מיומנות ושיפור מתמידים. **נטילת אחריות** - אחריות לוקחים! על כל אחד לשאוף להבין היטב את תפקידו ולקחת אחריות כוללת על הנושאים שבתחום עיסוקו. **צניעות** - אל לנו לזלזל באיש או בדבר. עלינו להיות הטובים ביותר תוך הקפדה על צניעות, הערכת האחר ולגלות דרך ארץ. **שיתוף פעולה** - שיתוף פעולה והתעלות מעל למעמד אישי יוצרים סינרגיה ומונעים אי הבנות וסתירות.

כמובן שיש לקחים רבים נוספים. אך, אם נפעל לאמץ את אלה, נאפשר לעצמנו התפתחות אישית וקולקטיבית וחיים בסביבה בטוחה ואיכותית יותר. אין, לדעתי, דרך נכונה וראויה יותר להנצחת זכרם של הנופלים במערכות ישראל, כמו עשייה ציבורית למען הקהילה והמדינה, לקידום ולטיפוח ערכי החברה. יהיו גיבורי מלחמות ישראל, עטורי הניצחון חתומים בלב ישראל לדור דור.

דרור אלוני,

ראש המועצה המקומית כפר שמריהו

בחרנו לציין את יום העצמאות החמישים ושמונה של מדינת ישראל, בהעלאת זכרם של בני הכפר, שנפלו במערכות ישראל ולזכרם הקדשנו עלון זה. כפר שמריהו נוסד בשנת 1937 (בשנה הבאה נחוג 70 שנים) ומייסדיו נטלו חלק פעיל וחשוב במפעל הצינוני: התיישבות, חקלאות, העפלה וקליטה וכמובן הגנה על היישוב. לימים, כאשר היישוב גדל ומשפחות נוספות הצטרפו, הפך הכפר לאחד היישובים המטופחים והנעימים בארץ.

על-פי נתוני מרשם האוכלוסין, מספר תושבי הכפר, עומד על כאלפיים ומאה. מלחמות ישראל גבו מחיר כבד מהיישוב הקטן שלנו והמשפחות נושאות את עול זיכרון יקיריהן לאורך שנים. כקהילה, עלינו לתמוך בהן ולשמר את מפעל הזיכרון לדורי דורות. עם אחדים מהחללים למדתי בבית הספר היסודי וחלקתי עמם פעילות בתנועת הנוער. אני יכול לשחזר רגעים ומראות בהם היינו שותפים, ואת משובת הנוער שחווינו יחדיו. עם מותם, נותרו הזיכרונות, צער כבד וחובת הנצחה.

במלחמת ששת הימים הייתי נער צעיר בכיתה ח'. כחודש לפני פרוץ הקרבות, התרוקן היישוב מגברים, ואנו, בני הנוער, נכנסנו לנעליהם: קטפנו ירקות בגני הירק, ערמנו חציר בשדות וחפרנו מחפורות בחצרות הבתים. במלחמת יום הכיפורים, שרתתי כקצין צעיר בספינות הטילים של חיל הים. את ימי הלחימה הראשונים עברנו בזירה המצרית, מול הפתח הצפוני של תעלת סואץ.

קולות הייאוש של הלוחמים הלכודים במעוזים, כשגייסות מצרים שועטים אליהם, זכורים לי מהאזנה למערכות הקשר.

יזכור

שלום (הרב) אוברלנדר

בן פאני ואמיל, נולד ביום כ"ט בניסן תרע"ד (25.4.1914) בפרנקפורט על נהר מיין שבגרמניה. בעירו השלים לימודיו בבית-ספר תיכוני ועבד במסגרות. בשנת 1936 עלה ארצה והצטרף לקיבוץ, משבאו הוריו לארץ ב-1938 פרש מהקיבוץ ועזר להם ביסוד משק ברמתיים, לאחר כמה שנים נשא אישה, עבר לגור בכפר שמריהו ועבד כמסגר. כל שנותיו בארץ היה חבר ב"הגנה". במלחמת-העצמאות סיים קורס עזרה ראשונה ומילא את חובתו כחובש בשירות הרפואי. שירת בחטיבת אלכסנדרוני ביום ו' בטבת תש"ט (7.1.1950) נפל ליד רמת הכובש. ביום ז' בתמוז תש"י (22.6.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

הנס בייט

בן מרים (מינה ופרידריך) פריץ, נולד ביום כ"ב בתשרי תרס"ב בעיר בליישרודה שבגרמניה ולמד בגימנסיה בעיר נורדהאוזן. בעודו נער הגיע להכרה ציונית, הצטרף לתנועת-הנוער "תכלת-לבן" וכחבר באגודת המשוטטים הצעירים היהודיים נעשה למנהיג. כשבגר קצת עשה נפשות לצינונות בקרב הנוער היהודי בהילדסהיים ונענש על כך בנזיפה פומבית מפי הרב, אך לאחר זמן קצר נתחבב על הרב ועל כל יהודי העיר. הוא רצה ללמוד רפואה כדי שיוכל לעזור לסובלים, אך נמנע מלהטיל על אביו מעמסה כספית יתירה ופנה להתעסקות אחרת. הוא התחיל לעבוד כפקיד בבנק פרטי בברלין, עלה במהרה מדרגה לדרגה עד שהיה למנהל בנק. הוא היה יפה-תואר ויפה-נפש ונתקבל כבן-בית בחברה הגבוהה של צעירי האצילים ומשפחות אילי הממון, ועם ציונותו ונטייתו לחלוציות תפס מקום גם בחיי החוגים הללו. התאמן באתלטיקה ובשיט והיה לו ביתן-סירות יפה על שפת אגם מחוץ לעיר. כן היה חבר באיגוד בינלאומי לתעופה והשתתף בטיסה בכדורים פורחים, חבר במועדון לרכיבה בשלדנטבורג והשתתף עם בני אצילים במרצי-סוסיים ובציוד שועלים ובחורף היה גולש ברחבי שדות-השלג שבשוויץ. בו זממן התקרב לחלוצים המתאמנים בוולפנביטל ונטל על עצמו את הנהלת הכספים של איגודם "ברית העולים" וסיפק להם כספים להוצאות ארגוניות ולעזרת חברים אף כשקופתם היתה ריקה והעביר לכך כספים מקופתו או שקיבל מידידים. הנס נסע לבקר את חברי התנועה שעלו לארץ ונקלטו בעין חרוז והגה תכנית להקים שם בית-חרושת לשימורים. חזר לגרמניה והלך להכשרה מקצועית בבית-חרושת לשימורים בבראונשווייג ובעזרת ידידים השיג סכומים ניכרים לרכישת מכונות בשביל המפעל, אך בגלל סירובם של אנשי עין-חרוז בימים ההם "להתגאל" בתעשייה-לא יצאה תוכניתו לפועל. אחרי עליית הנאצים לשלטון בגרמניה התמסר להצלת הנוער היהודי. תחילה עבד כמתנדב בהנהלת "ידישה יוגנדהילפה" עזרה לנוער היהודי (ואחר-כך נטל על עצמו את העבודה הארגונית והכספית לטובת המוסד להצלת ילדים יהודים בהרלינגן, ששימש אחר-כך גרעין למפעל "עליית-הנוער". כשעלה לארץ ב-1935 נתמנה מנהל המחלקה ל"עליית-הנוער" והיה די ימינה של הנרייטה סולד ז"ל בכל תחומי פעולתה. במשך הזמן נשא אישה ונולדו לו ארבעה ילדים, אך את חוב זמנו הקדיש לילדי "עליית-הנוער". לרגל עבודתו נסע אחרי המלחמה לפולין ולקפריסין ואף בארץ הירבה לנסוע לכל מקומות הקליטה וההכשרה של הנוער העולה. בפעולתו זו נתגלה כאדם בעל הבנה ורגש לצורכי הזולת ונכונות לעזור במידה שאין למעלה ממנה. הנס היה חבר ב"הגנה". שמו נחקק באנדרטה שהוקמה בבית העלמין הצבאי בהר-הרצל לזכר חללי הרובע היהודי ולזכר לוחמים שנפלו במערכה על ירושלים והובאו לקבורה בהר-הזיתים.

פטר עזרא האזה

פטר נולד בכ"ב ניסן תרפ"ה 16.4.1925 בעיירה שטיינבק, גרמניה. בן שלישי להוריו, אדולף (אברהם וגרטה האזה, אח להנס) חנון) וקורט. את שנות ילדותו הראשונות חי בעיר הולדתו, שבו הלך גם לב"ס עד שנת 1936. לאחר מכן, המשיך את לימודיו בברלין בביה"ס היהודי עד יום עלייתו ארצה יחד עם הוריו ואחיו בשנת 1937. 11.7. המשפחה הגיעה לכפר שמריהו, ושם התחילו לבנות את ביתם ולעבד את חלקת האדמה שיועדה להם ע"י חברת רסקו. עד להשלמת ביתם המשפחה התגוררה בהרצל'ה ב'. לאט לאט המשפחה פיתחה את ענפי המשק השונים, רפת, לול וירקות. בזמן מלחמת השחרור פטר נשאר בבית לעזרת ההורים במשק. האחים הנס (חנון) וקורט התגייסו. באחד הערבים יד פטר לרפת לחליבת אחת הפרות לאחר המלטה, פטר הבחין שטיפלו במנוול. הוא חשד כי במקום נמצאים שודדים. הוא הלך להזעיק עזרה, בתחנת הנוטרים מסרו לו סטן ורימון, בלי לחכות לעזרה יד לרפת יחד עם אחיו קורט, שהיה במקרה בחופשה קצרה מהצבא. השודדים ארבו להם. כאשר ניגשו לרפת לפתוח את המנוול, ירו השודדים הערביים. פטר נפגע ונהרג במקום. אחיו קורט ירה לעברם וזרק את הרימון, אך הם הצליחו לברוח. קורט נפצע קשה. פטר הובא למנוחות בחלקת החיילים בבית הקברות בהרצל'ה. נפל ב-21.2.1949 היה בן 24 בנופלו.

רפאל (רפי) נתן

בנם יחידים של לוטה וד"ר הנס, נולד ביום כ"ז בכסלו תרפ"ז (3.12.1926) בעיר ליבק, גרמניה. ב-12.6.1933 בהיותו כבן שש, הגיע עם הוריו לירושלים והתחיל בלימודיו בבית-הספר בשכונת תלפיות. בילדותו היה חבר "השומר הצעיר". בהיותו כבן 16 עזב את התנועה והגיע למסקנות שונות בהשקפותיו הלאומיות. החל לעבוד בחברת "אורטרק" ולמד את עבודות הטלפון. בימי מלחמת-העולם השנייה התגייס לצבא הבריטי.

תחילה נשלח לאימונים במצרים ואחר-כך הצטרף לבריגדה היהודית בהולנד ובבלגיה. בסוף שנת 1964 השתחרר מהצבא הבריטי.

בפרוץ מלחמת-העצמאות התגייס ושירת בחטיבת ירושלים. הוא השתתף בקרבות בקסטל ובהגנת שכונות ירושלים, נשלח לקורס מפקדים, וכשסיימו - הועלה לדרגת רב-סמל, רפאל השתתף בקרבות האחרונים בכפר עציון לפני חורבנו ובאחד מימי הקרבות הנואשים הצליח לחדור יחידי למחנה האויב ולהחזיר משם את מכונת-הירייה שנפלה לידיהם. לאחר פעולתו זו הומלץ להעלותו לדרגת קצין. נשאר בחיים כאחרון המפקדים בכפר עציון. אף לאחר שנפצע בראשו הוסיף להילחם ולשמש בתפקידו עד שנפל ביום נפילת כפר עציון, ד באייר תש"ח (13.5.1948). אחרי נופלו הועלה לדרגת סגן.

ביום כ"ה בחשוון תש"י (17.11.1949) הובא למנוחת-עולמים, עם שאר חללי הגוש, בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.

יוחנן (הנס) שטראוס

בן אירמה ואלברט, נולד בשנת 1925 בעיר מנהיים, גרמניה. סיים בת-ספר יסודי והיה מאחורני הילדים הניצולים שבאו לארץ במסגרת עליית-הנוער בשנת 1939. הוריו נשארו בגולה ונספו שם. שנתיים למד בכפר שמריהו תוך כדי עבודה בנגרייה המקומית.

אחר-כך עבר לבית-הספר המקצועי על שם טיץ ביגור והשתלם במקצועו במשך שנה וחצי. עם תום לימודיו התגייס כמלח לצי הבריטי ועבד בנמלי מצרים. מששוחרר מהשירות חזר לתל-אביב והתחיל עובד כנגר. תקופת חייו האזרחיים היתה קצרה ביותר. היה בחור שקט מאוד, מכונס בתוך עצמו, חרוץ במלאכתו ואוהב ספר. עשה את שלו בפשטות.

בסוף 1947 התגייס לצבא והשתתף במלחמת-העצמאות מראשיתה. יוחנן השתתף בפשיטה על הכפר ערב א-זבח שליד סג'רה. הכוח השתלט על הכפר ופוצץ כמה מבתי, אך השתהה בהתארגנותו לנסיגה. הכוחות הערביים התאוששו ופתחו בהתקפת-נגד. בעת הנסיגה הקשה נפל, ביום כ"ז בניסן תש"ח (6.5.1948) גופתו נמצאה למחרת יום נפילתו מאחורי סלע. נקבר בכפר תבור. ביום ז' בתמוז תש"י (22.6.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

רוני ביצ'ר

בן עקיבא וחיה. נולד ביום ד' בשבט תש"ח (15.1.1948) בירושלים ועל רקע ירושלים העברית היתה צמיחתו. דור שישי מצד אמו. ילד ער היה ותוסס. למד בבית הספר היסודי על שם סוקולוב בירושלים ואת לימודיו בכיתה ח' סיים בבה"ס המשותף לכפר שמריהו ורשפון. לאחר מכן למד בבית הספר התיכון "הרצליה" אשר בהרצליה ולאחרונה למד בבית הספר "אורט" אשר בנתניה והתמחה בשרטוט בניין. כשמשפחתו עברה לכפר

שמריהו מיד נעשה לאחד מהחבראי. היתה לו חדות חיים ונכונות להושיט יד עוזרת לכל נצרך. גישתו היתה מבוגרת ורצינית במילוי חובה בכל תפקיד. אוזנו וגם לבו פתוחים היו תמיד לקלוט את דברי רעהו ולהבין אותו. כאשר גויס לצה"ל בנובמבר 1965 יצא אליו כשראשו זקוף, כי הוא אהב את צה"ל, בעצם ראה רוני את עצמו כממשיך השושלת ומסורת המשפחה, כי גם אביו לא היסס והתגייס לחיל האוויר המלכותי של בריטניה בימי מלחמת העולם השנייה, הגיע לארץ כחייל והתיישב בה ולא עזב אותה למשך זמן רב. יש לציין כי משעה שרוני לבש את המדים התבגר מאד. אך עוד רוני בשירותו הסדיר נפל במילוי תפקידו, זה היה ביום כ"א בסיון תשכ"ז (29.6.1967) הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית שאול. לדברי מפקדו במכתב התנחומים להוריו: "רוני אמנם נפל לאחר סיום המערכה, מערכת הקיום של מדינת ישראל, אך הוא היה צמוד במשך כל ימי המערכה אל הכוחות הלוחמים בגזרה הירושלמית. בחוברת המכילה את פרי עטם של תלמידי "אורט" נתניה העלה מחנכו את זכרו. העלון של המועצה המקומית כפר שמריהו, "בכפר", הוקדש לו ולחברו (פורטנוב).

נחום רומן

בן נפתלי ופנינה. נולד ביום ז, באייר תש"ו (8.5.1946) בפרדס-חנה. סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי על-שם ארליך בטבריה ולאחר-מכן למד וסיים את בית-הספר התיכון "גליל" הנמצא שם. גויס לצה"ל במאי 1964 ושירת בחיל-האוויר עד שהגיע לדרגת סגן-משנה. נפל בשעת מילוי תפקידו ביום ט"ו בכסלו תשכ"ז והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-שאול. בגן של כפר-שמריהו הוקמה אנדרטה על-שם נחום ועוד שני בניו שנפלו. כן נבנה שם בית-כנסת הנקרא "היכל הבנים" על-שם השלושה. נתרמה תרומה לנטיעת-עצים ביער-הטייסים על-שם נחום.

טרטרין (בצלאל צלי) קדרי

בן שרה ואברהם, נולד ביום ב' בתשרי תרע"ד (3.10.1913) בעיר אודסה ברוסיה. בגיל צעיר עבר לקשינוב (בסרביה), שם למד בגימנסיה והצטרף לתנועת "השומר הצעיר", בקבוצת "הכנה" במקום. הוא עבר את הכשרתו החלוצית ליד קשינוב ובשנת 1934 העפיל ארצה עם קבוצה שעלתה לארץ ברגל דרך הגבולות הרבים, והוא בן 21. תחילה עבד כגנן, כפועל חקלאי, כשומר בפרדסי תל מונד ובמשתלותיה ותוך כדי כך

קנה לו ניסיון באגרונמיה ובגנות. בשנים האחרונות היה מדרך לגידול זרעים, ירקות ופרחים מטעם חברת "אגריה". ישב תחילה בכפר סבא ואחר-כך בכפר שמריהו. כל שנותיו בארץ היה חבר "הגנה" פעיל במחוזות כפר סבא ורמת גן, ער וחי את חייו הארץ בלב ונפש. עם פרוץ מלחמת-העצמאות צורף למטה הכללי של צה"ל, עבד באגף שטיפל ביישוב משלט ומילא את תפקידו באמונה ובמסירות. בעצם ימי שירותו תקפה אותו מחלה ממארת והוא נפטר ממחלתו כעבור זמן קצר, ביום כ' בתשרי תש"ט (23.10.1948) הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בכפר סבא. הניח אחריו אישה, חנה ובת.

אהרן (ארנו) שירן

בן ביטה ומכס, נולד ביום כ"ג בשבט תר"ף (12.2.1920) בעיר אסן, חבל הרוהר, גרמניה. למד בבית-ספר ריאלי ועם השתלטות הנאצים הפסיק את לימודיו בבית-הספר והחל לומד צבעות-בניין. אחר-כך הצטרף לתנועת-נוער חלוצית ויצא להכשרה. היה מסור מאוד להוריו וכשאלה עמדו להגר לאנגליה נפרד מהם על סף מלחמת-העולם השנייה ובעצמו עלה לארץ-ישראל, אליה הגיע ב 10.11.1939. לפי השמועה שהה

זמן-מה באחד הקיבוצים יחד עם חבורת נוער עולה, ואחר-כך עבד במקצועו בכפר-שמריהו ובהרצליה. בפרוץ מלחמת-העצמאות התגייס להגנת המולדת, שירת בחטיבת הנגב ונפל במערכות הנגב ביום י' באיר תש"ח (19.5.1948). נקבר בניר עם.

ביום כ"ה בכסלו תש"א (4.12.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

משה הימלפרב

בן יצחק וציפורה. נולד באוסטריה. בגיל שנה עלה ארצה. גויס לצה"ל ושירת בנח"ל. נפל והוא בן 19 שנים ליד קיבוץ אדמית. נקבר בחיפה.

יורם פורטנוב

בן ברוך (דוב) ושושנה. נולד ביום כ"ד בתשרי תש"ב (15.10.1941) בתל-אביב. שני ההורים היו חניכים ומדריכים בקהילת "הצופים" ולאחר-מכן חברים ב"הגנה". אביו היה מפקד-מחלקה ועם קום המדינה היה רב-סרן בצה"ל בחיל-המדע (חמ"ד).

ילדותו של יורם היא תקופת ראשית מלחמת-הקוממיות והמשפחה התגוררה בקצה הדרומי של רחוב הירקון, לא הרחק ממסגד חסן בק, המגורים באותה שכונה היו כרוכים במתח מתמיד. מגיל צעיר מאד הראה יורם נטייה בלתי-רגילה למכניקה, שעות רבות היה מבלה במפעלו של אביו (מהנדס ומתכנן מכונות). אחרי שסיים את בית-הספר היסודי "תל-נורדוי" למד ב"אורט" (יד-סינגלובסקי) שבתל-אביב.

בנובמבר 1956 גויס לצה"ל ולאחר שסיים קורס מ"כ נשלח לשרת כשומר. היה בחור צנוע ומאופק, בעל הומור שקט ונכונות לשאת באחריות ולסייע לזולתו. כשרונותיו המיוחדים בשטח המכונאות חיבבו אותו על חבריו ועל מפקדיו בבסיס ומצאו ביטוי בתפקידים שמילא ביחידה כסמל-וחבלן. שירותו הגיע לסיומו במאוס ביחידת שלושה חדשים נוספים. לאחר שעלה בידו להכשיר מחליף מתאים שוחרר מן הצבא ויורם שב לבית הוריו והצטרף לאביו בעבודתו. הם תיכננו יחד מפעל חדש לייצור מכונות בפרדס חנה ולאחר-מכן עברה המשפחה כולה לגור בכפר שמריהו. אבל במאי 1967 נקרא יורם לשירות-מילואים כחבלן ביחידת סיירת "הראל" והוא עסוק אז בהכנות להקמתו של המפעל. במילואים נהג יורם כמו בשירותו הסדיר. הוא נהג בשקט, עבד ביעילות ובמסירות ומילא כל תפקיד וכל משימה שהוטלו עליו ולכן רצה כל קצין להחזיק בו ביחידתו. ב-5 ביוני יצאה היחידה מזרחה. כל הלילה התקדמה בראש הכוח בהרים דרך נבי-סמואל, בית-איכסא ובית חנינא. לפנות בוקר תפשה היחידה גבעה בשעפט, ואז, בקרב של היום השני לקרבות מלחמת ששת הימים, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967) נפגע יורם מול אותו הר שאליו היה קשור בזכרונות רבים (הר הצופים) ונפל. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. מפקד-יחידתו כתב להוריו כי יורם חירף את נפשו בקרב, שהיה אחד הקרבות שקבעו את גורל ירושלים. ב"שלושים" לנפלו עלו חבריו לנשק אל אותה גבעה שעליה נפל והקימו גל-עד לזכר חברם "בכפר". עלון המועצה המקומית של כפר שמריהו, הוקדש לזכרו. מרדכי גילת הקדיש לו את ספרו "הר-הצופים".

אילן בני

אילן בן עליזה ושמשון, נולד ביום כ"ח טבת תש"ו (1.1.1950) בעדינגטון שבבריטניה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1959. הוא למד בבית-הספר היסודי בעיר מולדתו, המשיך את לימודיו בבית-הספר היסודי במומבסה שבקניה וסיים את לימודיו בחקלאי בכפר סילבר שלידי אשקלון. הוא התעתד ללמוד ביולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים. לאילן היו תחביבים רבים. הוא היה חובב ספורט ושחייה צלח את הכנרת שלוש פעמים, צלילה וצילום תת-מימי. היה לו אוסף גדול של שקופיות שצילם בשעה שצלל, ואף תרגם מאנגלית ספר בנושא הצילום מתחת לפני המים. הוא היה חובב ביולוגיה וארכיאולוגיה. את תחביבו זה קנה במומבסה, כשנתבקש לסייע לפרופסור קרקמן במחקרו על שרידי אחד המבצרים של חיילי פורטוגל בקניה. הוא נמנה עם חברי משלחות שיצאו לחפירות ארכיאולוגיות, ואף חיבר עבודה בנושא הארכיאולוגיה המקראית, המבוססת על ספרו של ג'ורג' ג'ייק. אילן התמסר לקריאה, בעיקר בתחומי המדע והצבא. הוא רכש הרבה ספרים, בארץ ובחוץ-ארץ, בנושאי צבא ושריון. הוא אהב את החי והצומח ואהב את ציוריהם של דאלי ואשר. את זמנו הפנוי הקדיש לאוסף הבולים שלו ולהאזנה למוסיקה לתקופתיה השונות, החל בבטהובן וכלה בשירי החיפושיות. אילן היה חברותי, אדם נוח לבריות, מנומס בהליכותיו, ישר ובעל מצפון. עליז היה ואופטימי ובעל הומור. אילן גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט

דן גילת

דן, בן עדה ושמואל, נולד ביום ז' בתמוז תשי"ד (8.7.1954) בניו-יורק שבארצות-הברית ובא ארצה עם הוריו בשנת תשט"ו (1955). הוא למד בבית-הספר היסודי "הכרמל" בתל-אביב, ואחרי-כן המשיך לימודיו בבית-הספר תיכון עירוני א' בתל-אביב, במגמה ריאלי-אלקטרונית. הוריו של דן, שכונה דני, למדו בארצות הברית וכשחזרו ארצה, התגוררה המשפחה בירושלים, שם הלך דני לגן-הילדים. את לימודיו היסודיים החל בלונדון, מקום שם עשה אביו בשליחות. אולם כעבור זמן קצר נפטר האב והמשפחה חזרה ארצה והתגוררה בתל-אביב. כבן בכור, דאג לאחיו הצעירים כאב, ומורתו מספרת, שהיה רץ בהפסקות לראותם. מילדות אהב דני ללמוד ותמיד היה בין התלמידים המצטיינים. בבית-הספר התיכון בחר במגמה האלקטרוניקה משום שנחשבה לקשה יותר, לדברי מורהו, היו לו מעמד מכובד מאוד והשפעה בכיתתו ותמיד היה מוקף חברים, שאהבוהו והעריכוהו, וחברות שבקשו את קרבתו. מוריו וחבריו בחרו בו לתפקידים אחראיים, אף-על-פי שלא ביקש זאת. דני היה חבר פעיל ב"נוער לנוער" ואף הורץ בארגון. הוא היה חובב ספורט וחבר באגודת "מכבי", שבמסגרתה שיחק בטניס ובכדורסל. כן הצטיין במשחק הכדורעף והיה חבר בנבחרת הכדורעף של "הקנטרי קלאב". הוא היה "משוגע" למכוניות ואהב מאוד לנהוג. כמו כן אהב ספרות והרבה לקרוא. לדברי מוריו בבית-הספר התיכון, היה נער תוסס ומלא-חיים, ועם זאת אחראי ושקול, הבין את מגבלות חיי הפרט והחברה ואת ההכרח להסתגל למצבים ולדרישות. הוא לא נכנע למוסכמות ולא השלים עם דברים שנראו מוטעים בעיניו, אך לא היה מרדן והכיר בזכותו של הזולת להחזיק בדעתו. היה לו אופי חזק וכשבא לידי החלטה, קשה היה מאוד להיזיזו מהחלטתו. תמיד השתדל לעשות דברים לפי מיטב יכולתו ושאלף להגיע לשלמות בכל אשר עשה, ואכן הצליח

שואל (שוליק) מילר

שואל (שוליק), בן חנה ושמואל, נולד ביום כ"ג באלול תשי"ב (12.9.1952) ברמת-גן. כשהיה בן שמונה נסעה המשפחה לקולומביה שבדרום אמריקה, בגלל עבודתו של אביו, ושם המשיך ללמוד בבית-ספר יסודי יהודי. למרות האווירה החדשה, המשיכה המשפחה לשמור על קשר הדוק עם הארץ, ומפת ארצה הייתה תלויה תמיד בחדרו של שוליק - על פיה היה מתכנן טיולים וספורים שיעשה בבוא היום. כשהיה בן שתיים-עשרה חזרה המשפחה לארץ וקבעה את מושבה בכפר שמריהו, שם החל שוליק את לימודיו בבית-הספר המשותף "כפר שמריהו-רשפון" אז גם הצטרף לתנועת "הצופים", והגשים את תוכניותיו לגבי הטיולים בארץ. את לימודיו התיכוניים סיים בבית-ספר בתל-אביב. על שוליק סיפרו הוריו: "משחר ילדותו הצטיין בחוש חובה ואחריות כלפי הסובבים אותו וזה באופיו היה עניתי להתפתח ולהטביע את חותמו על מערכת יחסיו עם הסביבה. כשהיה בחו"ל חש מחונק. עם זאת ידע לייצג את שמה ורוחה של ארצו בפני חבריו לכיתה, ובניהם רבים אשר למדו להעריך את המדינה הקטנה, באמצעותו של הנער החביב עליהם". סיפרו עליו חבריו: "שואל היה דמות חיונית ומלאת חיים. הוא עצמו היה חבר למופת. תמיד גילה התעניינות בזולת ונתן לך להרגיש, שרוצים בך, שאתה חשוב. הוא היה בחור שקט מטבעו, לא מן הטיפוסים שמפטיפטים הרבה בחברה. הוא ידע לצחוק מבדיחות ולנהוג כמו אחד מכולם, אך למעשה היה מופנם מאוד. את רגשותיו ואת דעותיו שמר לעצמו. אהב לטייל, לטפס בהרים, לטפס על מגדלי מים. הייתה לו יכולת התבטאות רגשית עזה". שואל גויס לצה"ל בראשית פברואר 1971 והתנדב לחיל הצנחנים. במסגרת שירותו השתלם בקורס מ"כים, בקורס מ"כ רובאי, בקורס צניחה, בקורס קציני חי"ר ובקורס קומנדו. על טיבו של שואל אפשר ללמוד מדברי חבריו, מפקדים וחיילים. סיפר יורם: "מילר דרש מהמ"כים הרבה. אנחנו עבדנו וביצענו כל משימה שהטיל עלינו, אף שלפעמים זה נראה לנו מוגזם. מילר ידע להתנהג אתנו יפה, אם כי תמיד

1968 והוצב לחיל-השריון. לאחר הטרונות השתלם בקורס למפקדי טנקי "סנטוריון". אחרי-כן השלים סדרת קורסים לקצינים, קורס מ"מים, קורס קציני אג"ם, קורס קציני שריון וקורס מ"פים. לבסוף נשלח לשרת בעמק בית-שאן, בהר דב וברמת הגולן, וכן השתתף בפשיטות אל מעבר לגבול סוריה. לאחר שסיים את שירותו הסדיר התנדב לשרת בצבא הקבע. חודשיים וחצי לפני שפרצה המלחמה נתמנה מפקד מדור תותחנות בבית-הספר לשריון.

מפקדיו כתבו עליו בחוות דעתם: "אילן הוא קצין טוב, ממושמע ואחראי, בעל ידע מקצועי רב ויכולת ביצוע מעולה, חסון, שקט מאוד וצנוע, צייתן, מסור ונאמן". הוא לא הקפיד על גינוני משמעת, אך דרש ביצוע מדויק. על שירותו בקווי החזית ומעבר להם הוענק לו "אות השירות המבצע". כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים גויס אילן ונשלח לחזית בסיני. ליד קנטרה איבד את עקבות אנשיו, אך הצליח להיסיפח ליחידה שהתארגנה ליד גשר פירדאן. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) בשעות הבוקר יצא עם יחידתו החדשה אל עבר התעלה. בדרך נפתחה עליה אש ארטילרית חזקה ואילן, שעמד חשוף בצריח הטנק, נפגע במוותו וצנח ללא הכרה.

הצוות הרפואי ניסה להצילו במשך שעה ארוכה, אך הדבר לא עלה בידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בכפר שמריהו. השאיר אחריו אב, אם ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן. הוריו תרמו לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת "ישראל הצעיר" בהרצליה, וכן פתחו גן ב"כפר סילבר".

בכל דרכיו. דני היה נבון ובעל-תושייה. מטבעו היה ישר ונהג לדבר לעניין, ללא מלל מיותר. למרות שלכאורה היה רציני, היה לו חוש הומור מצוין ובשוכבותו השרה רוח עליצות סביבו. הוא היה חבר טוב ואהוב על חבריו, בן מסור וידיד נאמן לקרובים לו. מנעורותו עזר בחופשות לתלמידים חלשים בלימודיהם ועשה מלאכות באחריות ובמסירות. בחופשת הקיץ שבין הכיתה השביעית לשמינית ערך טיול באנגליה. הוא אהב מאוד ללמוד ואף כשהיה בצבא נהג לעסוק בפתרון בעיות מתמטיות, כדי ש"השכל לא יחליד". תעודת הבגרות שלו הייתה מצוינת והוא עבר בהצלחה את בחינות הכניסה לאוניברסיטת תל-אביב, שהתכוון ללמוד בה במסגרת העתודה האקדמית, אלא שלבסוף החליט לסיים תחילה את שירותו הסדיר. דני גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1972 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטרונות, שבה הצטיין וזכה באות הקלע ובאות היכול, ולאחר שהשתלם בקורס מקצועות טנק הוצב כתותחן טנק בגדוד שריון. הוא לא רצה לעסוק בצבא באלקטרוניקה, שכן לא רצה לשבת על כסא במשרד. אולם גם בחיל השריון לא באו על סיפוקם מרצונותו ושיאיתו לאתגרים. הוא ביקש העברה לסיירת אך נענה בשלילה. לפיכך נאלץ להסתפק במטווחים, השתדל להשיג בהם הישגים טובים, ואכן נחשב לתותחן-טנק מעולה. שבוע לפני שפרצה מלחמת יום-הכיפורים, עשה דני בחופשה בביתו, לצורך ניתוח קל בידו. לפני החג טלפן ליחידתו כדי לבקש עוד ימי חופשה אחדים, אך נענה שיש כוננות ולכן חזר ליחידתו בסיני. ביום שפרצה המלחמה יצא דן עם פלוגתו לקרב. באותו יום בתשרי תשל"ד (6.10.1973) נפגע ונהרג. גופתו לא נמצאה ומקום קבורתו לא נודע. שמו הונצח בבית-העלמין בהר-הרצל, במצבה לזכרום של הנופלים בחזית הדרום, שמקום קבורתם לא נודע. כן הוקמה לזכרו מצבה בבית-העלמין בכפר-שמריהו. השאיר אחריו אם ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי. משפחתו הקימה לזכרו פינת-ספרים בספרייה למדעי-היהדות בבית-הכנסת "קדם", ברח' קרליבך 20 בתל-אביב.

שמר על מחיצה כלשהי. הוא ידע לחייך כשהיה מגיע, ולעמוד על דרישותיו עד הסוף. בשביל הפלוגה היה מוכן לתת הכל. "סיפר דוד: הוא היה גבוה, יפה מראה, ממושקף. הוא צעד אתי מהטרונות ועד יום מותו. הוא לימד אותי להיות חייל ויותר מזאת-להיות צנחן. רוב הזמן היה חביב אלינו. הבין אותנו וניסה לעזור בפיתרון בעיות. בעיקר היה בעל סבלנות רבה. במחלקה אהבנו אותו ולא היינו מוכנים שיביאו לנו קצין אחר, אם כי היה קפדן לא קטן. הוא דרש רמה, ואנחנו נענינו. ניתן היה לראות שהוא גאה במחלקתו. ואכן, המחלקה זכתה לכל התשבחות על ביצועיה באימונים. אחרי מילר היינו מוכנים ללכת באש ובמים. "סיפר חבר אחר: "שולי היה מעריך נלהב ושרוף של הצנחנים. כשיצא לקורסים פחד כל הזמן שלא יחזירו אותו לגדוד. הוא היה המאושר באדם כששב לגדוד, וסבל קשות ממפצונו כשהיה צריך להפעיל את סמכויותיו, לפעמים הלא-נעימות, כקצין. בשבתות היה מהלך אבל וחפוי ראש, כולו צער ורחמים על חייל, שהיה נאלץ להשאיר בריתוק מחנה. יחד עם זאת לא יותר על עונש כשהיה מגיע. הוא דרש משמעת ברזל כדי להוציא מהחיילים את המקסימום. בשבילי שואל היה בחור שקט ומופנם, את מחשבותיו שמר לעצמו והשתפך בהזדמנויות נדירות בלבד.

חבר טוב היה ומארח מעולה. תמיד נהגנו להתכנס אצלו והיה נעים. שואל לא היה מן הדברנים וגם לא סחב את העגלה החברתית שלנו, אך היה הגלגל הטוב ביותר שלה והנאמן לה ביותר. "מלחמת יום-הכיפורים מצאה אותו ואת יחידתו בראס סודר שבסיני. שואל הסביר לחיילים כי "די עם העליזות, עכשיו יש לעשות עבודה קטנה: צריך להחזיר את המצרים לצד השני. עם" העבודה הקטנה", שהייתה רבה למדי לגבי היחידה הלוחמת, המשיכו החיילים לשמור על מורל גבוה ועל רוח עליזה. ביום כ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973) בהסתערות היחידה על "החווה הסינית", נפגע שוליק ונפל. הוא הובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית של בית-העלמין בקרית-שואל. השאיר אחריו אב, אם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון דאז, משה דיין: "שואל הוגדר כקצין טוב, נמרץ, שקול, מסור ואהוד".

יוסף (יוסי, ג'ו) גרסיאני

יוסף (יוסי, ג'ו), בן אסתר ושמואל, נולד ביום ט"ו באלול תשי"א (16.9.1951) ברמת-גן. את לימודי ביה"ס היסודי למד בבית-הספר המשותף לכפר שמריהו ורשפון. אחרי-כן למד בבית-הספר התיכון המקצועי "אורט" בנתניה וב"אורט יד סינגלובסקי" בתל-אביב. יוסף היה תלמיד טוב ואהוב על מוריו ועל חבריו. הוא היה חבר בתנועת הצופים, היה חובב ספורט וחבר ב"מכבי". כן היה חובב צילום והקדיש מזמנו לתחביב זה. יוסי היה חברתי, חביב ואהוב על כל ידידיו. הם רחשו לו אמון רב, העריכוהו מאוד וכיבדוהו, שכן היה ידיד מסור ורע נאמן, הצטיין באורך רוח ובסבלנות, והיה מוכן תמיד לעזור בעצה ובמעשה לכל אדם. בשקט הנפשי שלו ובעדינותו השרה שלווה על סביבותיו, ובחוש ההומור שלו ידע לעודד ולשעשע. הוא היה איש שיחה נעים וידע לדבר בהיגיון ובטעם. בחור ישר היה, בעל מצפון, נבון ומהיר תפיסה. כל דבר שעשה עשה ביסודיות ומתוך שאיפה לשלמות. הוא היה בעל מרץ רב. בעל יזמה ודיקן, כבן וכאח היה מסור וטוב, כיבד את הוריו והתחשב בהם. אהב את אחותו ודאג לה. יוסף גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1969 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטיירות השתלם בקורס למקצועות טנק "פאטון" ובקורס למפקדי טנק "פאטון", והוענק לו בהם ציונים גבוהים. הוא היה חייל טוב וממושמע, אחראי

ירון (מיקו) שלו-המבורגר

ירון (מיקו), בן עדה ואברהם, נולד ביום י"ד בחשוון תשי"א (25.10.1950) בכפר שמריהו. הוא למד בבית-הספר היסודי בכפר שמריהו, המשיך בלימודיו בגימנסיה העברית "הרצליה" בתל-אביב, והחל ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים, בפקולטה לכלכלה. ירון היה תלמיד חרוץ וממושמע, מסור ושקדן. בבית-הספר היה אהוב על מוריו ומקובל על חבריו. הוריו שקדו לחנכו לאהבת העם והארץ ולאהבת האדם. הוא היה חובב ספורט ונמנה עם חניכי אגודת "מכבי" כפר שמריהו, אהב מאוד להאזין למוסיקה והקדיש מחשבה לבעיות פוליטיות שונות. ירון היה אדם אופטימי, שמח בחלקו חברתי ואיש שיחה מעניין. נוח היה לבריות וחבריו אהבוהו על שהיה גלוי-לב, דובר-אמת וישר מאוד. תמיד עזר לכל אדם ככל שיכול, היה נדיב ורחב-די. מעולם לא פגע בשום אדם ותמיד רחק מסכסוכים. הוא אהב מאוד את בני משפחתו ודאג להם, רחש להוריו כבוד והערכה והתחשב בדעתם. ירון גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1969 והתנדב לחיל-האוויר. הוא נתקבל לקורס טיס, אך כעבור חודשים אחדים הוצב לחיל השריון. היו בידו מסמכים רפואיים, שעל-פיהם יכול היה לשרת ביחידה לא-קרבת, אך הוא נמנע מלהשתמש בהם. לאחר הטיירות השתלם בקורס למקצועות טנק "סנטוריון" ובקורס למפקדי טנקים. חבריו ליחידה סיפרו

ומסור לתפקידו, וכמפקד דאג לפקודיו. הוא השתתף בפעילות מבצעית עם יחידות והוענק לו "אות השירות המבצע". הוא התחשב בהוריו וכדי שלא להדאיגם, לא סיפר להם על קשיים ועל סכנות שעבר בפעילות המבצעית. במלחמת יום הכיפורים השתתף יוסי בקרבות הבלימה והפריצה נגד המצרים בחזית סיני. ביום כ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973), נפל בקרב בתחנת הרכבת שליד סרפאום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אב, אם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון. על שגילה אומץ לב, רוח מנהיגות ואחוות לוחמים, ציין אותו מפקד אוגדתו לשבח. וזה תיאור המעשה: "ביום 17 באוקטובר 1973 שימש סמל-ראשון יוסף גרסיאני ז"ל נהג בטנק מפקד המחלקה. טנק זה נע בראש כוח צנחנים, שעסק בטיהור אזור החייץ שממערב לתעלה. כאשר נמשכה התנועה, נפגע צריח הטנק ואנשי צוותו נפצעו. הפצועים פונו לתוך מבנה. הם שהו בו זמן רב ללא מים ומצבם החמיר. סמל-ראשון יוסף גרסיאני ז"ל, שהתנדב להביא מים, רץ תחת אש אל הטנק הפגוע, הוציא מכל מים מתוכו ובדרכו לשוב נפגע ונפל". בימי המלחמה כתב יומן ובו תיאור, יום אחר יום, את הקרבות שלחם בהם, את החיילים שפגש בהם, את המראות הקשים של הנופלים ושל הנפגעים. אחר נופלו נמצא היומן בכליו. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "יוסף מילא את תפקידו במסירות ותוך דבקות במטרה".

עליו שהיה חייל טוב וחבר טוב ומפקדיו העריכו את כישוריו וציינו שהיה בעל תושייה ואחראי במילוי תפקידיו. במכתבים שכתב למשפחתו בתקופת שירותו השתדל תמיד להרגיע את הוריו וניכר בו שהוא גאה על הישגיו בצבא ובקורסים השונים. כמו-כן ביטא במכתביו את אמונו באדם, את יחסו החיובי לתפקידו ואת יכולתו לראות דברים בחוש הומור ובהבחנה דקה. במהלך שירותו הוענק לו "אות השירות המבצע", על חלקו בפעילות מבצעית. במלחמת יום הכיפורים השתתף ירון בקרבות הבלימה והפריצה נגד המצרים בחזית סיני. בשעות הבוקר של יום כ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973) יומיים לפני שנכנסה הפסקת האש לתוקפה, וארבעה ימים לפני שמלאו לו עשרים ושלוש שנים נפגע ירון ונהרג. יחידת השריון שלו לחמה ממערב לתעלה, ליד ג'בל גניפה, ובדרכה לעבר האגם המר הגדול, נורה טיל יחיד לעברה מטווח קצר, הטנק של ירון נפגע והוא נפצע קשה. הוא הועבר לטיפול במהירות, אך בדרך לתאג"ד מת מפצעיו. הוא הובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית של בית-העלמין בכפר שמריהו, השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "ירון היה איש מקצוע מעולה, אמיץ ומסור, מקובל על חבריו וניכר ברצונו העז לעזור לחברים". האוניברסיטה העברית בירושלים הוציאה לאור חוברת לזכר תלמידיה שנפלו במלחמת יום הכיפורים, וירון בתוכם.

כפר שמריהו מתקומה לשגשוג

המתיישבים הראשונים של כפר שמריהו צורפו לשורות ה"הגנה" שהייתה הזרוע הצבאית של הנהגת היישוב העברי בארץ-ישראל. "צבא" שהיה לא חוקי מבחינת ממשלת המנדט הבריטי. לאחר השבעת המתנדבים-נשים כגברים-ל"הגנה", החלה סדרת אימונים. הכרת הנשק - אקדחים ורובים שנעשתה בנגרייה של הנס ויסברון. נקבעה תורנות שמירה וכול מתנדב נדרש לשמור פעם אחת בארבעה ימים. כפר שמריהו היה ישוב קהילתי הרבה שנים לפני שהמושג היה נחלת משוקי קרקעות והרחבות יישובים. פעולות התנדבות ועזרה לזולת, חיי תרבות וקהילה עשירים, שימור הטבע והנוף, כיבוד האדם והמסורת, כל תושב ותורמתו הייחודית, כל אלה היו חלק בלתי נפרד מהווי היישוב מאז ועד היום.

לצד משטרת היישובים העבריים הפעילו הבריטים את מערך ה"גאפירים" (הנוטרים). תחנת הנוטרים שכנה בבניין שכעבור שנים היה לבניין המועצה המקומית הישן. והבית הקיצוני

הכניסה לכפר-1937

בכפר שמריהו, בית מינצסהיימר, שפנה מערבה לכיוון הכפר הערבי אל-חראם, נבנה מבטון מזוין, ושימש עמדה קדמית מבוצרת. (גם בבית ליון היה חלק בנוי מבטון מזוין מאותה סיבה) על גגו השטוח הותקנה עמדת שמירה ובה טלפון-שדה, שלא תמיד פעל בעת

להגברת קצב הבניין והיצירה על ידי שיתוף פעולה של כל שדרות העם העברי. "כפר שמריהו נוסד בעיצומם של "המאורעות" - אירועי הדמים של השנים תרצ"ו-תרצ"ט (1936-1939) בהם ביקשו ערביי ארץ ישראל לחסל את המפעל הציוני ולהצר את צעדיו: יישובים הותקפו, יהודים נרצחו בדרכים, בשדות ובשכונות ספר, שדות הועלו באש, פרדסים נעקרו וחרם כלכלי הוטל על היישוב היהודי. תגובת היישוב הייתה התחזקות ובנייה מואצת של יישובים. כפר שמריהו נכלל ברשימת יישובים היישובים שנבנו בתקופה קשה זו.

היישוב ידע ימים של מתח וחרדה, משום שהוקם מול הכפר הערבי אל-חראם (סידנא עלי) סמוך לשבטים בדווים עוינים ולכפרים ערביים במשולש.

יחסיהם של תושבי הכפר עם הסביבה הערבית היו רצופים מעלות ומורדות. זיכרונות הילדות של מיכאל מוסברג היו שזורים ביחסים עם השכנים הערבים. "בכפר הסתובבו רוכלים

רכובים על חמור ומכרו ירקות ופרות, אחרים הביאו תבן על גמלים, היו בקורים הדדיים של תושבי כפר שמריהו ותושבי אל-חראם. זכור לי ביקור שערכה כיתתי בבית הספר היסודי שלהם. מאידך ה"ערבים" היו גונבים בלילות בכפרנו. במיוחד "אהבו" את הפרות שלנו."

ההתנדבות למערכת הביטחון ראויה לציון מיוחד משום, שהמתנדבים התנסו באותה העת בחבלי קליטה קשים והעבודה המפרכת של בניית בתיים ומשקיהם גזלה מהם את מרבית זמנם.

מדינת ישראל קמה ושורדת מתוך ובתוך מאבק מתמשך: כוח יהודי ולאחריו צה"ל, עמדו מול התנגדות האומה הערבית ומדינותיה לשיבת היהודים לארץ אבותיהם ואל מורשתם ולהקמת מדינת ישראל כבית לאומי לעם היהודי. במאבק זה שילמה החברה בישראל מחיר דמים קשה מנשוא במלחמות, בפעולות איבה, בפעולות צבאיות ומטרור. לצד הישגים לאומיים בתחומי המדע, התרבות, האומנות והתעשייה, אנו מלווים ביגון השכול ובכאב הפצועים עד היום הזה.

בתים ראשונים ברחוב הזרוע

סיפורו של כפר שמריהו שזור היטב במפעל הציוני, בתשתית להקמת המדינה ובבניית יסודותיה. וכך נכתב בעיתון "דבר" 21 במאי 1937: "כפר שמריהו - ישוב חדש בשרון הדרומי על שם שמריהו ליון הנחת היסודות ונטיעת העצים הראשונים בנקודת ההתיישבות הראשונה מיסודה של רסקו, חברה להתיישבות חקלאית ועירונית מטעם המחלקה הגרמנית שליד הסוכנות, הוחגו אתמול ברוב פאר, בהשתתפות הנציב העליון, באי-כוח היישוב, המתיישבים ואורחים מוזמנים רבים. בימים עכורים אלה של קיצוץ אכזרי בעלייה והאטת צעד התפתחותנו בארץ שימשה חגיגה זו אות

לעיתים גם משפחתיים. ברחבת הדשא המכותרת אותו מתכנסים התושבים לאירועים קהילתיים.

לאחר מלחמת ששת הימים אימץ לעצמו שבת הצופים בכפר שמריהו את השם "ניר", המורכב מראשי התיבות של שלושה בני הכפר שנפלו במלחמת ששת הימים: נחום חוקן, יורם פורטנוי ורוני ביצר.

ב-1968 זכה כפר שמריהו לבית תפילה קבוע. בית הכנסת, הנקרא "היכל הבנים" לזכר בני כפר שמריהו שנפלו במערכות ישראל. בבית הספר כפר המשותף כפר שמריהו רשפון, הוקמה פינת הנצחה בחדר העיון, להנצחת בוגרי בית הספר שנפלו במערכות ישראל. ומאז 1974, יוצאים תושבי הכפר על טפס וזקניהם, ל"צעדת הבנים", לזכרם של בני כפר שמריהו שנפלו במערכות ישראל.

כל שנה מתקיימת עצרת הזיכרון לחללי מערכות ישראל, תושבי הכפר ובניו היקרים, שנפלו במערכות ישראל ליד האנדרטה לזכרם.

אנו תושבי כפר שמריהו, מרכינים ראש לזכרם של תושבי הכפר ובניו היקרים, שנפלו במערכות ישראל. שבחיהם הותירו לנו חיים.

שתושבי אל-חראם לא היו אדונים לגורלם והם נצטוו על ידי מנהיגיהם לפנות את כפרם עד יעבור זעם. חנה מנדלסון: "אני זוכרת את הבוקר שבו עמדנו על הגבעה וראינו את ערבי אל-חראם נוטשים את כפרם, נטישת הכפר הערבי עשתה בנו רושם עמוק ומילאה אותנו הרגשה כבדה".

כפר שמריהו שכן בעורף, אבל תושביו התנדבו לשמור על הגבול המזרחי של המדינה-בדרך. אחר כך התגייסו הגברים והבנים שמלאו להם שמונה-עשרה לשורות צה"ל. הנשים והילדים היו לנושאים העיקריים בעול החזקת המשקים. הנשים עברו השתלמות בת שבועיים, ארבע שעות בכול יום, סיפורה דורה פרידמן "גילנו הממוצע היה אז שלושים וחמש. למדנו לירות ברובה לזרוק רימון, לזחול ולהתגנב. טוב שלא נדרשנו מעולם ליישם את התורה הזאת..". נשי הכפר קנו ביטחון בנושאי שמירה והגנה, משום שלא אחת היו נותרות לבדן ביישוב. גם הגברים שהיו קשישים מכדי לשרת בצה"ל, עסקו בשמירה מחוץ לגבולות היישוב.

הנצחה וזיכרון

בית סניור, נתרם ונבנה בידי משפחת סניור לזכר של ליאון סניור, טייס קרבי שנפל עם מטוסו במלחמת העולם השנייה. "בית סניור" משמש את תושבי הכפר למפגשים ולכינוסים חגיגיים -

(שלימים עתיד להיסלל לאורכה כביש חיפה-תל אביב), את העמדה איישו כל לילה שני מתנדבים חמושים ברובים ממתנדבי כפר שמריהו ומתנדב אחד בלא נשק חם. "המשמר הנע" של כפר שמריהו, שהיה חלק ממערך ארגון ה"הגנה" באזור, היה רכוב על סוסים והיה מופקד על אזור רחב ידיים, תפקידם היה כפול: מצד אחד למנוע חדירת ערבים ובדווים ומן הצד האחר לקיים שכנות טובה. ליל שפייים-ספינת המעפילים "ברל כצנלסון" (ספינה מעפילים אחת מתוך שש שהגיעו לחוף שפייים במסגרת עלייה ב'), אחד הלילות הסוערים בהם השתתפו נוטרים, תושבי כפר שמריהו ואזרחים מישובים אחרים, במאמץ לקלוט מעפילים ולפזרם בקרב התושבים.

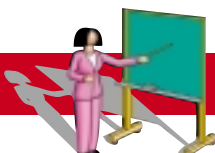
ב-29 בנובמבר 1947 החליטה העצרת הכללית של ארגון האומות המאוחדות על חלוקתה של ארץ ישראל למדינה יהודית ולמדינה ערבית. בליל ההצבעה היו כל תושבי כפר שמריהו מרותקים למקלטי הרדיו, לאחר חצות משנדעו תוצאות ההצבעה "הקמת מדינה ליהודים בארץ ישראל" יצא הרב חנוך פישמן, רבה של הרצליה ב', בעגלה רתומה לסוס, עבר ברחובות ותקע בשופר.

רות שיינהולץ: "סעודת שלום" התקיימה אצל ראש הוועד של כפר שמריהו, בהשתתפות נכבדי הערבים, האווירה הייתה ידידותית, אך מתברר

תושבי כפר שמריהו

תאונות הדרכים פגעו בנו באופן קשה, והותירו משפחות וקהילה עם צלקות עמוקות של אבל, כאב ויגון. כחבר בקהילה הנהדרת שלנו, אני פונה לכל אחת ואחד מאיתנו: סבים וסבתות, הורים ובני נוער, אנא הקפידו על תרבות נהיגה זהירה ועל כללי הבטיחות, קלה כחמורה. נישמר על נפשותינו. נחמיר עם עצמנו ונשמע דוגמא ומופת. נתחומים למשפחת ירדני בהילקח מהם היקר מכל, הבת יעל ז"ל, בתאונת דרכים מחרידה, ואיחולי החלמה לפצועים. מי ייתן ולא נדע עוד צער. שלכם, דרור אלוני

בית הספר המשותף כפר שמריהו חוף השרון

חינוך

ניגשו לבתיהם ומסרו את הסלסלות באופן אישי. חלק מהדיפלומטים התקשרו או שלחו מכתבי תודה וברכה על היוזמה והשי. "מארז מתוק מכל הלב" - ילדי כיתה ט' הכינו עם נשות ויצ"ו כפר שמריהו "מארז מתוק מכל הלב" - עשרות סלסלות עם פירות ט"ו בשבט, עוגות ועוגיות ארוזות יפה בצירוף איגרת ברכה. הסלסלות הועברו לצהרוניות ויצ"ו בהרצליה.

אירוח כותבות הזיכרונות - נציגי מועצת התלמידים וצוות אתר האינטרנט של ביה"ס אירחו את כותבות הזיכרונות של מועדון+. האורחות נהנו משירי מקהלת ביה"ס, מהרצאה של מנהל ביה"ס, ד"ר אלכס שניידר על החינוך - בעבר ובהווה. ולאחר מכן התלמידים העבירו לאורחות שיעור על שימושי המחשב. המפגש היה מרתק ומעניין.

עציצים לקשישים - חניכי שבט נ"ר של הצופים חילקו עציץ יפה לבתי האוכלוסייה המבוגרת בישובים.

עוד מאירועי החג:

חידון ט"ו בשבט - שבו התמודדו תלמידים מבית ספרנו ומבתי הספר: נוף ים וברנדייס. החידון עסק בטבע, ארץ ומורשת.

נטיעות - ילדי הגנים מכפר שמריהו ומרישפון וכל כיתות ביה"ס נטעו עצים בחלק הצפוני של שביל המערות וגם ליד מגרשי הטניס ברישפון, לאחר מכן ילדי הגנים התארחו בביה"ס.

אירוח תלמידי בית הספר האמריקאי - ילדי כיתות ד' דוברי עברית מביה"ס האמריקאי התארחו בבית ספרנו לסדר ט"ו בשבט, שהועבר בשתי שפות.

נפגשים בספריה - ילדי כיתות א,ב,ג הזמינו את הוריהם אה"צ למפגש

כל כיתה למען הקהילה - תרומת ילדי בית הספר לקהילות כפר שמריהו, רישפון, גליל ים

במהלך סוף החורף ותחילת האביב התקיימו בבית ספרנו פעילויות רבות למען הקהילה המקומית. הפעילויות בוצעו בשיתוף גורמים בקהילה - במעגל הקהילות כפר שמריהו, רישפון, גליל ים ומעבר לו.

שבוע ט"ו בשבט - ראש השנה לאילנות נבחר כשבוע הפעילות המרכזי.

חיילים בוגרי בית הספר - ילדי כיתות א' בשיתוף עם ילדי כיתה ז' הכינו שי קטן לחיילי יישובינו - מחזיק מפתחות מחרוזים, איגרת ברכה ולב שוקולד. באריזה יפה מסרו ילדי כיתה ז' את השי לבתי החיילים.

יום סבא וסבתא - הסבים והסבתות של ילדי כיתה ב' התארחו בבית הספר, שיחקו ביחד, שרו ואכלו מהמטעמים שהאורחים הכינו לנכדיהם.

בית אבות נווה אביב - ילדי כיתות ג' ערכו שירה בציבור בבית האבות "נווה אביב" בכפר שמריהו. הדיירים, נרגשים מאוד שיתפו פעולה, שרו ומחאו כפיים וכבר שאלו - מתי המפגש הבא...?

בית אבות גליל ים - ילדי כיתה ד' הגיעו לבית האבות בקיבוץ גליל ים, שתלו צמחי תבלין באדניות, פטפטו עם דיירי הבית וארחו להם חברה.

מפגש עם ילדי תוחלת - ילדי כיתה ה' נפגשו עם ילדי ביה"ס לפיגור שכלי "תוחלת" מרעננה. המפגש המרגש התקיים בגן משחקים בפארק רעננה - בהתחלה היה קצת קשה להתחבר אך לבסוף לאחר מס' שעות של פעילויות ומשחקים משותפים - הפרידה הייתה קשה.

רוח החג לדיפלומטים תושבי כפר שמריהו

ילדי כיתות ו' הכינו סלסלות חג ט"ו בשבט לבתי הדיפלומטים ביישובינו, בליווי דף הסבר באנגלית על מהות החג ומנהגיו, ילדי ביה"ס מכינים סלסלה לשגרירים

חוויתי בספרית כפר שמריהו: הילדים קראו ספרים, ראינו את ההורים, כתבו מכתבים ובעיקר - בילו עם הוריהם שעתים מעניינות.

יום בריאות קהילתי

ב- 22/2/06 התקיים בבית הספר יום מרוכז בנושא הבריאות. ביום זה התקיימו סדנאות, הרצאות, הדגמות של אמבולנס וניידת לטיפול נמרץ, ניסויים והדגמות של פעולת איברים בגופנו, סדנאות החייה למבוגרים ועוד.

תודה רבה לכל ההורים שתרמו מזמנם ומכישוריהם להצלחת יום זה: ד"ר שלי מודעי, ד"ר דגנית סמואל-אביטל, ד"ר יובל סמואל, ד"ר הרלינג, אורנה שסטוביץ, דפנה קריב, דורית פירטש, רוני לוקר, עמרם אבינרי. תודה מיוחדת ליו"ר ועד ההורים של ביה"ס אניק זבליק.

סיע לנזקקים

בחודשים האחרונים נאספו בבית הספר עשרות קופסאות שוקולד

למריחה שהועברו לבית ספר בהרצלייה כסיוע בהזנה של תלמידים. עשרות חבילות לחיילים לכבוד חג פורים, שהועברו באמצעות הועד למען החיל כפר שמריהו והועד למען החיל רישפון.

עשרות קופסאות דגני בוקר שהועברו באמצעות עמותת "למען הכלל" כסיוע למשפחות מעוטי יכולת.

יום המשפחה 3/3/06

יום שישי בבוקר, נפגשנו כל המשפחות לפעילות בביה"ס שבה הציגו התלמידים להוריהם מהנעשה בתוכניות ההעשרה שמתקיימות במהלך השנה בביה"ס. לאחר מכן התקיימו פעילויות ספורט לכל המשפחות - משחקי כדור, ספורט היתולי, משיכה בחבל ועוד.

ביום י"א באדר, הגיע מר בני גוטמן לבית הספר, מצויד בספרים ובמפות והרצה בפני תלמידינו הבוגרים על אירועי תל חי, הישובים באזור ורצף האירועים.

ביום הלאומי לאינטרנט בטוח הרצה השוטר הקהילתי בפני התלמידים הבוגרים על הסכנות הקיימות בעולם האינטרנט, מהם החוקים בנושא, כיצד להתמודד ולמי לפנות בשעת הצורך.

יוספה כהן, מרכזת קשרי קהילה

פורים

ביום שבת בבוקר 11/3/06 נפגשנו ברחבת בית הספר, החל מגן הילדים כל קבוצת גיל התאפיינה בתחפושת שונה ויצאנו לתהלוכת תחפושות (עדלאידע) ברחובות הישוב. התהלוכה הייתה מרובת משתתפים, שמחה וססגונית. בסיומה נפגשנו בבית הספר ל"פורימון" שאורגן בהצלחה ע"י תנועת הצופים.

תודה רבה לכל ההורים והמשפחות שמסייעים לביה"ס בכל הפעילויות, תודה לצוות ביה"ס, למחנכות הכיתות ולצוות המורים העושים עבודה מבורכת. לפרטים ועדכונים בכל נושא קשרי הקהילה של בית הספר עקבו אחר הפרסומים באתר האינטרנט של ביה"ס: www.kfar.org.il/school

תעודת הצטיינות לשנת 2006 מוענקת ל-
לגבי' אילה ברטור
כהוקרה על אהבת האדם, החמלה, המסירות, היוזמה, ומתן שירות נאות לתושבי כפר שמריהו, ולבני משפחותיהם.
אנו מודים לך ומוקירים פועלך בברכה,
רם סידים
דורר אלוני
גזבר ומזכיר המועצה ראש המועצה
ניסן תשס"ז אפריל 2006

תעודת הערכה מיוחדת על מפעל חברתי ל-
חוצצון
על היותו מקום תרבותי, מסביר פנים, איכותי ובית נעים לאוכלוסייה הבוגרת מכפר שמריהו והסביבה.
מי ייתן והמפעל ימשיך ויפרח.
בהוקרה ובברכה,
רם סידים
דורר אלוני
גזבר ומזכיר המועצה ראש המועצה
ניסן תשס"ז אפריל 2006

עדכונים לגבי חידושים ושינויים באגודת הספורט כפר שמריהו:

50 מטר מקצה גב:
עילי לבבי, תמיר סמיטינצקי, אור יוספן, אוהד יוספן.
50 מטר מקצה חתירה:
עילי לבבי, דין רוזנברג, דניאל ברוך.
בזמן הקרוב תתקיים תחרות בכפר בשיתוף הורים וילדים.

טניס

ראסל מאירס, מורה הטניס שליווה את המועדון בשמונה השנים האחרונות הודיע על רצונו לפרוש מידית מפעילותו במועדון מסיבות אישיות. הועד החליט לכבד בקשתו. הוגשו מספר רב של הצעות לאגודה לניהול מערך הטניס. בסופו של הליך הסינון נבחר המרכז לטניס בישראל. המרכז לטניס הינו הגדול מסוגו בארץ, המשלב תוכניות ייחודיות לפיתוח יכולות בתחום הטניס והמוטוריקה אצל ילדים ומבוגרים. התוכניות של המרכז ניבנו על ידי מיטב המומחים וכוללות תוכניות לפיתוח מוטורי, מיני טניס ללימוד יסודות המשחק ותוכנית הישגית המשלבת לימוד מקצועי של טכניקה וטקטיקת משחק וזאת תוך חיזוק "יכולות לחיים" כגון ביטחון עצמי, דימוי עצמי חיובי משמעת וריכוז.

פרויקט שדרוג מגרשי הטניס:

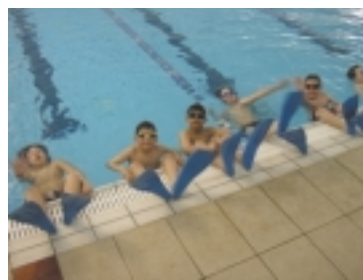
פרויקט שיפוץ מגרשי הטניס אמור לצאת לפועל בחודשים הקרובים ויעשה בליווי ובתמיכת המועצה המקומית הפועלת לקידום הספורט בקרב הילדים והמבוגרים. אנו מאמינים כי הפרויקט יתרום רבות לפיתוח ועידוד הספורט.

חברי האגודה כמו גם התושבים שאינם מנויים, מוזמנים ליהנות מהשירותים החדשים שמציעה אגודת הספורט במגוון הפעילויות.

נשמח לראות את כולכם נוטלים חלק בפעילויות ובכללם אירועי יום העצמאות ב- 2 למאי, הפנינג שחייה וטניס. על אירועי הקיץ השונים נפרסם בהמשך.

בחודשים האחרונים כפי שבוודאי הבחנתם, מתוך מטרה לגוון את הפעילויות השונות ולהפוך את מועדון הספורט לאבן שואבת לחברי האגודה ותושבי הכפר, שופרו רבים מהשירותים שהמועדון מעניק למבקרייו. אגודת הספורט הציגה לעצמה מטרת לשיפור השירותים הניתנים מתוך מטרה עיקרית, להפוך את המועדון למוקד משיכה חברתי אטרקטיבי, המספק מגוון פעילויות ושירותים יעילים לתושבי הכפר תוך פיתוח מקצועות הספורט, אהבת הספורט והערכים המוספיים הנובעים משילובו בחיי היום יום.

שחייה

לפני כשלושה חודשים התחיל לפעול במועדון "מרכז השחייה הישראלי", בניהול יואב ברוך וניר טוביס, שניהם שחייני עבר בעלי הישגים נכבדים המנהלים מזה כמה שנים מרכזים ללימוד שחייה בארץ בין השאר במכון ווינגייט. בנוסף הצטרף אליהם, שחיין בעל שם בתחום המאסטרס- גרשון שפע בעל ידע נרחב ויכולות בתחום השחייה בכלל.

המרכז מציע מגוון רחב של לימודי שחייה לכל הגילאים, עם דגש על פיתוח יכולת אישית, עידוד ערכי הספורט והחינוך.

כבר בתחילת חודש מרץ נערכה תחרות ראשונה לשחייה של המרכז לשחייה באורנית בה ילדי הכפר זכו להישגים מרשימים לכל הדעות.

להלן זוכי המדליות באליפות המרכז הישראלי לשחייה מכפר שמריהו על פי המקצים השונים:

50 מטר מקצה חזה:

עילי לבבי, דין רוזנברג, אור יוספן, תמיר סמיטינצקי, דניאל ברוך.

נחמה וזן המברג להולדת הנכדה שושנה המברג להולדת הנינה רותי ודני אפלברג להולדת הנכד דורה פרידמן להולדת הנין רותי ויעקב אוריאל להולדת הנכד אריאלה ואיבן כהן להולדת הנכדה חנה הלברנר להולדת הנינה ורד וערן הודסמן להולדת הבת תמר וקובי ירדן גוניק להולדת הבת נגה ותולי צדר להולדת הנכד עמוס ורוני סוירי להולדת הנכדה עליזה ועמנואל מאור להולדת הנינה אפרים ודבורה ריבר להולדת הנכדה דרור אלוני להולדת הנכדה רותי אלוני להולדת הנינה שולה אלוני להולדת הנינה משה ואורנה לרר להולדת הנכדים

כריחת עצי האורן וחידוש החורש

רבים מעצי האורן, שנטעו בחורשות הכפר לפני שנים רבות, נפגעו במידה קשה על ידי "איצירת האורן" ובתאום עם הקקן הקיימת לישראל, נאלצנו לכרותם.

"איצירת האורן" הינה סוג של כנימה, שהתגלתה כמזיק הקשה ביותר של עצי אורן ירושלים. עוצמת הנזקים גדלה עם גיל העצים, בעיקר בעשרים-שלושים השנים

לחיייהם. הכנימה פוגעת בקליפת העץ ומתוך כך לשיבוש תנועת המים, התייבשות חלקי העץ ובסופו של תהליך התנוונות העץ ונפילת ענפיו. רבים מתושבי הכפר, בעיקר הוותיקים שבהם נחרדו מדילול הצמחייה בחורשות אך הבינו את הצורך בשיקומם. בחורשה הצפונית, מצפון לבית וויל, נטעו ילדי ביה"ס בט"ו שבט למעלה משלושים עצים ארץ ישראלים בוגרים, ובמהלך חודש מרץ, נטעה מחלקת המשק למעלה ממאה עצים בוגרים בחורשה שבין רחוב הקוצר למגדל המים.

בד בבד שוקדת המועצה על הטיפול במכלול החורש והשבחת השבילים להולכי רגל ולרכבי אופניים. בחורש שבין רחוב הנוטע לרחוב הקוצר, בסמוך לאנדרטת הזיכרון נסלל שביל חדש ואנו מתכננים להמשיכו מרחוב הקוצר ועד למועדון הספורט.

27.5.06 יום שבת בשעה 10:00
בזאר ויצ"ו בבית סניור

ועד חדש לבית הכנסת

אגודת בית הכנסת 'היכל הבנים' קיימה אסיפה כללית שנתיים במרץ 2006. האסיפה נפתחה בדברי הרב יעקב דוד הכהן והתקיים בה דיון על הצורך להדק את הקשר בית הכנסת ותושבי הכפר, בעיקר הצעירים. נמסר דו"ח פעילות והצעת תקציב לשנת 2006. בסיום הישיבה אושר המאזן לשנת 2005 ונבחר ועד חדש וועדת ביקורת.

לועד בית הכנסת נבחרו: מילשטיין בני-יו"ר, רפיח יוחנן-גזר, אליאנס משה, אלכסנדרוביץ יוסי, דונר מרטין, כהן שמואל, מור נתי, מילשטיין שרגא, פיינברג רינה. חברי כבוד: ד"ר כהן בנימין, לוי סם, ד"ר סרברו לסלי. לועדת הביקורת נבחרו: יצחקי גדי ומאור עמנואל.

מועדון +

בסוף שנת הפעילות הזאת אני מסיימת את תפקידי במועדון + לאחר כשרת דרך ענקית. ממפגש חד שבועי שאליו באים 15 אנשים ביום טוב. הגענו לקרוב 20 מפגשים שבועיים. כמעט 600 כניסות בשבוע. כשבסך הכול רצינו להגיע ל60+.

טיול רמת-הגולן

במועדון קבוצות הלומדות מחשבים, מועדון ברידג', התעמלות בונה עצם, התעמלות אירובית, טאי-צ', ציור על עץ, כתיבת זיכרונות, ספרדית בשתי רמות, שתי סדנאות צילום, הרצאות שמשאירות אותנו בחוסר כיסאות ומתחלקות לשתי קבוצות: הרצאות לקהל הרחב, והרצאות במסגרת קורסים לימודיים, ביקורים במוזיאון, מפגשים עם סופרים, טיולים שהשנה הוכפלו והוצאנו אותם בשני מחזורים, תערוכת עבודות של סדנת הצילום ועבודות החוג לציור על עץ בסוף שנת הפעילות, לאחר הפסח קורס קצר לנגינה על פסנתר.

נוסף לתושבי הכפר מגיעים למועדון אנשים מרישפון, נוף ים, הרצלייה פיתוח, הרצלייה העיר, רעננה, כפר סבא, רמת השרון, חרוצים, נתניה, הוד השרון, רמות השבים, תל אביב, מגשימים ואפילו ראשון לציון. כל זה ללא פרסום.

אני זוכה לטלפונים ולאימל מקבוצה גדולה של מנהלי מועדונים מכול רחבי הארץ המתעניינים, מבקשים עזרה, מחמיאים ומכתירים את המועדון כאחד הטובים ואת יחודו כמפעל התנדבותי. אין שום פלא שמועדון כזה מושך אש ובעיקר גורמים מסחריים החומדים את הקהל.

כתובות הזכרונות

כמובן שעבודה כזאת לא עושה בן אדם לבד לכן הייתי רוצה להודות לשורה ארוכה של אנשים שהם חלק מבניית המועדון. הראשון הוא שמוליק שהיה שותף ויוזם

בתחילת הדרך, עזר מאד בכל, מתקציב ועד תכנים, בלעדיו המועדון לא היה מתאפשר. עמרים כיושב ראש ועדת רווחה היה קרש הצלה לא פעם אחת. גילה אמודי שהייתה משענת נאמנה וסלע איתן היא והקבוצה שצרפה אליה. בני גוטמן חבר ויועץ.

לדרור שדאג סוף סוף לעובד במועדון וסיים את תקופת הסבלות ועבודות הניקיון ששברו את גבי. יורם שהוא אחד ויחיד ואי אפשר בלעדיו, נעים העובד כשמו כן הוא וכל עובדי המועצה הקשורים ושאינם קשורים בעבודת המועדון.

איולשקה ספירו, רינה פיינברג וזהבה פרונדליך שהיו חלק מהצעדים הראשונים בבניית המועדון, קלרי נתב, עדה בר וד"ר אלפסה היושבות בימי שני בקופה ו"עושות קופה", רותי צדוק שבאה עימי כל יום חמישי להכין את האולם להרצאה, כל אלה שמקדימים לבוא להרצאות ועוזרים בהכנות, נתן הלוי, חיים מרקל ואחרים, מאיר פרוינדליך ואדם וינצה צלמי המועדון, שאול סגל המוביל את ההכנות לתערוכת הצילום, רוחמה אילת, פנינה פולוילר, צלילה בייל, נימה דמבו ועוד ועוד ששמים יד ונותנים כתף. (יסלחו לי אלה ששכחתי בסערת רגשות) הקהל הנפלא, כול המחייכים והמחבקים כולם חלק מהעשייה. המרצים, המדריכים, המורים, האמרגנים, הנהגים, כל אלה שהפכו לחברים ויועצים במהלך השנים שנסחפו בהתלהבות ההתנדבות.

תודה גם לאלה שהלכו לרעות בשדות אחרים ופקחו את עיני להבין שזה הזמן ללכת. תודה תודה לכולם.

רוני וייס

תגובת המועצה:

דרור אלוני ועמירם אליאסף הודיעו, שלא יתנו לרוני וייס לעזוב. המפעל המפואר שהיא מניעה חייב להימשך.

תנחומים

יצחק שיינר ומשפחתו במות האם חנה יעקב אשל ומשפחתו במות האם ליזל אלבחר' נגה ותומר אורון במות האב אברהם בר אל יעקב לזר ומשפחתו במות האם אליזבת ארנה גלפנד ומשפחתה במות האם גניה בן טוב

ג'ולס קוברניק ומשפחתו במות האשה רות דינה זילברבך במות האחות חנה עזרי גרטי ומשפחתו במות האם רבקה משפחת ירדני במות ביתם יעל